

специално за това чиновникъ, който задържаше тѣзи нумера, въ които са намѣрваше нѣщо подозрително. Затова всичко печатано, което са поднасяше на читателитѣ, се отличаваше съ благонамѣренность и доброжелателство, прѣди всичко, за султана, послѣ за пашитѣ, за всичкитѣ високи и ниски чиновници и най-сѣтнѣ за всички въобще и за българитѣ въ чистность.

Прѣди свършванието на турското владичество, Русчукъ, благодарение на желѣзницата, която бѣше най-късыйтъ пътъ между срѣдня Европа и изтокъ, почна да се прѣобразува на европейски градъ, а тѣй като освѣнъ това бѣше и резиденция на пашата, началникътъ на *велаятътъ*, той зима характеръ на столица. Почнаха да се строятъ европейски каменни къщи, направиха се гостинници, дюкяни и можаше да се прѣдвиди, че западъ, слѣдъ като завоева главната улица, която водѣше отъ станцията до пристанището, ще изгони турскитѣ плѣтища изъ останалитѣ улици. Между цѣлото население се забѣлѣзваше измѣнение, което прѣдвѣщаваше побѣдата на Европа надъ Азия. Християнското население се състояше отъ власи, българи, гърци и арменци, а не християнитѣ състояха отъ турци, черкези и Евреи. Всички, съ исключение на черкезитѣ, бѣха до нѣкъдѣ образовани; даже и каданитѣ ставаха любопитни, а християнскитѣ се опитваха да излизатъ на улицата безъ форменни покривала. Влашкинитѣ и българскитѣ обличаха европейски дрѣхи, тѣй сжщо и мжжетѣ. Това бѣше до нѣкоя стѣпень бунтъ, благодарение на когото жителитѣ са раздѣлиха на два лагера: едни отъ прѣдпазливостъ оставаха вѣрни на обичаитѣ, а другитѣ, по-смѣлитѣ, не му се подчиняваха, искаха да се растанатъ съ миналото, като съ признакътъ на робството. Между гражданитѣ се образува даже и нѣщо, като дружество, отъ франтове и франтки, въ което Стоянъ, като въспитанъ въ Бокурецъ, имаше пълно право да участвува. А това обстоятелство, че той бѣше синъ на кръчмаръ, не му прѣдставляваше ни най-малко припятствие. Въ обществото, въ което нѣмаха понятие за родовитѣ права и привилегия, не